

KF § 27, stk. 3, at sådanne bestemmelser for kommunale vandforsyningers vedkommende skal udfærdiges af kommunen og stadfæstes af indenrigsministeren.

§ 38, der er ny, giver indenrigsministeren bemyndigelse til at udfærdige regler om bl. a. de ovennævnte forhold og i det hele give sådanne regler om udførelse af vandledninger og vandindlæg i husene, som hensigtsmæssigt kan fastsættes som gældende for hele landet. Der kan herunder træffes bestemmelse om, at der kun må anvendes materialer, som har været underkastet en særlig prøve. Udgifterne ved en sådan afprøvning må i givet fald betales af vedkommende producent eller importør.

Til § 39.

Bestemmelsen, der er ny, svarer til KF § 16, stk. 3, 1. pkt., og stk. 4.

Stk. 1 angår dels gifte, som omfattes af lov nr. 119 af 3. maj 1961 om gifte og sundhedsfarlige stoffer, dels andre stoffer, for så vidt de ikke eller kun langsomt nedbrydes i undergrunden, herunder benzin og olie og endvidere f. eks. affaldsprodukter fra kemiske fabrikker. Derimod omfatter bestemmelsen ikke wc-spildevand. Forholdsregler over for ikke tilstrækkeligt tætte ledninger, der fører almindeligt kloakspildevand, kan imidlertid tages efter § 42 og efter vandløbsloven. § 39 vedrører ethvert forhold, der kan medføre, at grundvandet forurenes med de pågældende stoffer, herunder ikke blot afledning til undergrunden gennem særlige nedrivningsanlæg, men også f. eks. afdrypning på jordoverfladen og afledning gennem ikke tilstrækkeligt tætte kloakledninger, oplagring af giftige stoffer på lossepladser og efter omstændighederne også oplagring i tanke, idet sådanne tanke kan blive utætte og medføre forurening af grundvandet.

Det kan undertiden være vanskeligt at afgøre, hvornår en brug eller opbevaring af et stof, som omfattes af stk. 1, udsætter grundvandet for forurening og derfor strider mod stk. 1, og hvornår den sker under så fyldestgørende sikkerhedsforanstaltninger, at forholdet ikke strider mod stk. 1. For at skabe klarhed i så henseende foreslås det i stk. 2, nr. 1, at indenrigsministeren skal kunne foreskrive, hvilke sikkerhedsforanstaltninger der skal træffes; endvidere skal der kunne foreskrives kontrolforanstaltninger, idet kontrol ofte vil være et nødvendigt led i sikkerhedsforanstaltningerne. Bestemmelsen tager bl. a. sigte på sikkerhedsregler med hensyn til over- eller underjordiske beholdere til brændselsolie og benzin, tanke med imprægneringsvæske og ledninger til og fra disse beholdere og tanke;

endvidere afdryp af imprægneringsvædske. *Som kontrolforanstaltninger kan bl. a. tænkes kontrol med olie- og benzintanke som forudsætning for meddelelse af typegodkendelse til en fabrikant eller importør. Da en sådan kontrol kan tænkes gennemført ved offentlig foranstaltning, uden at der — som det må antages at blive tilfældet ved afprøvninger efter § 38 — er hjemmel i anden lovgivning til at forlange gebyr for kontrollen, foreslås det, at indenrigsministeren skal kunne give regler om gebyrer for kontrollen.* Bestemmelsen i stk. 2, nr. 1, er til en vis grad en skærpelse af bestemmelsen i stk. 1, idet den giver ministeren adgang til efter sit skøn at stille krav om særlige sikrings- og kontrolforanstaltninger, selv om den faktisk foregående oplagring m. v. måske er så sikker, at forholdet ikke omfattes af forbudet i stk. 1. I andre henseender kan bestemmelsen være et led i en lempelse af stk. 1, nemlig hvis man i medfør af stk. 2 beslutter sig til at tillade oplag m. v. af nogle af stofferne under visse sikringsforanstaltninger, uanset at disse sikringsforanstaltninger ikke kan siges at give fuld sikkerhed.

Hovedhjemlen for sådanne lemper findes i stk. 2, nr. 2. Denne bestemmelse kan bl. a. få betydning for de nævnte oplag m. v. af brændselsolie og benzin, hvis man skulle finde det rigtigt at tillade dem under forhold, der ikke giver fuld sikkerhed. Endvidere kan bestemmelsen få betydning med hensyn til affaldsgruber for farlige stoffer på steder, hvor man efter konkrete overvejelser finder det givet, at grundvandet aldrig vil blive benyttet, være sig til drikkevand eller på anden måde.

§ 39 gælder også forhold og oplag m. v., der eksisterer ved lovens ikrafttræden, jfr. nærværende forslags § 69 og 1961-betænkningens side 60, spalte 2 øverst.

Et af indenrigsministeriet nedsat udvalg arbejder for tiden med spørgsmålet om at imødegå den risiko for grundvandsforurening, som de mange nedgravede olietanke m. v. medfører. Som et foreløbigt resultat har udvalget foreslået en særlig beskyttelse mod korrosion ved nyfremstillede olietanke. Regler herom er af boligministeriet udfærdiget i henhold til landsbyggeoven. Kontrol med disse reglers overholdelse er foreløbig foreslået henlagt til korrosionscentralen under Akademiet for de tekniske Videnskaber. Udgiften herved er anslået til årlig ca. 25.000 kr., der tænkes afholdt af statskassen (på indenrigsministeriets budget).

Til § 40.

Som nævnt i afsnittet om forarbejderne til